

عنوان مقاله:

تعیین پرتفوی بهینه با استفاده از تکنیک برنامه ریزی آرمانی فازی FGP

محل انتشار:

مهندسی مالی و مدیریت اوراق بهادار، دوره 2، شماره 9 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

علی نبوی چاشمی - استادیار و عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بابل

رحمان یوسفی کرچنگی - کارشناس ارشد مدیریت بازرگانی گرایش مالی

خلاصه مقاله:

اهمیت تشکیل پرتفوی به چگونگی انتخاب ترکیب مناسبی از مجموعه سهام با توجه به نوع ریسک پذیری سرمایه گذاران و بازده مورد انتظارشان و عوامل دیگر ارتباط دارد. یک پرتفوی مناسب برای شرکتهای سرمایه گذاری و سرمایه گذاران درکاهش ریسک با توجه به بازده مشخص می تواند موثر باشد و زمینه جذب نقدینگی مازاد از بازار پول و ورود آن به بازار سرمایه را که از دغدغه های اصلی کشور می باشد فراهم آورد. مدل های کلاسیک پرتفوی عموماً به معیار های ریسک و بازده توجه داشته اند، اما با ورود علم فازی و کاربردهای تحقیق در عملیات، به تحقیقات نوین مدیریتی و بخصوص مالی زمینه برای استفاده بیشتر از تکنیکهای نوین جهت دسترسی به پرتفوی بهینه نیز فراهم آمد. این تحقیق از مدل روی و مایتی [1] که در خصوص برنامه ریزی آرمانی فازی [FGP] (ii) به منظور تعیین پرتفوی بهینه می باشد، بهره می گیرد. و هدف آن شناسایی مدل پرتفوی بهینه با استفاده از برنامه ریزی آرمانی فازی و لحاظ آن برای دو شرکت سرمایه گذاری نمونه آماری که در بورس اوراق بهادار تهران پذیرفته شده اند می باشد. در تحلیل داده ها نیز از بی مقیاس سازی درصدی استفاده می شود. نتایج تحقیق با توجه به اعمال مدل در سالهای ۱۳۸۷ و ۱۳۸۸ بیانگر آنست که کاربرد مدل می تواند جایگاه ویژه ای در شناخت بهتر و دقیقتری از پرتفوی شرکتهای سرمایه گذاری جهت تصمیم گیری آسانتر سرمایه گذاران فراهم آورد.

کلمات کلیدی:

پرتفوی، برنامه ریزی آرمانی فازی، بی مقیاس سازی، بورس اوراق بهادار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1410380>

